

Buenos Aires 28 juliol 1940

Estimat amic Domingo: fa no sé pas quants mesos que no tinc noves teves. Suposo que segueixes perfectament i en plena lluna de mel, però m'agradaria em diguessis quines novetats teniu.

Per ací anem adaptant-nos força bé a la vida bonaerense. Suposo que aquests dies La Habana es deu d'haver conmutat davant de tantes eminències i protuberàncies diplomàtiques com heu tingut; d'ací us hem enviat un Meló-perdó, he posat l'accent abans d'hora que ha estat retallant la corda a en Cordell, segons sembla.

No sé res de la gent de França; pobres Bellido, Folch i companyia; ja m'els veig en un camp de concentració!

Quant vindreu per ací a fer-nos una visita? No es pas massa car el viatge i valdria la pena que aprofitessiu ara que la temperatura serà bona (fins el Novembre) i en canvi deveu tenir calor.

Ara hi ha ací un bon estol de refugiats espanyols: entre els darrers arribats: l'Esplà, en Castelao, en Gomez (el Professor de Dret Penal de Valencia i President del Suprem durant la guerra) a més d'uns quants centenars de bascs.

Explica'm com van les coses polítiques... i les universitàries... i tot el qu'et sembli; creu-me que tinc bons records de la meua estada i que cercaré qualsevol pretexte per tornar-hi aviat.

La genteta de Barcelona-els Sarró, Fuster i companyia- deuen tenir ara el melic un xic encongint, en veure que Anglaterra no es pas tan fàcil d'ésser tombada com es pensaven. I si perdessim? em penso que aquesta pregunta ja se la deuen d'haver fet. Jo crec, amic Domingo, que pels voltants del 42 podrem anar tranquilament a fer-los-hi una visiteta.

Eestic preparant un llibre respecte a l'estat de les diverses doctrines psicològiques i el seu devenir immediat. Ja te l'enviaré; m'el publicarà en Lopez Llausàs que, dit sigui de pas, es defensa força bé ací i m'ha donat records per tu. I en Bernades i els demés amics què fan?

A fi de mes donaré un curset a Rosari, al Setembre em penso que en donaré un altre a la Facultat d'ací. Per ara, però, no tinc res oficial i permanent; val a dir que no tinc pressa doncs amb el qu'em donen al Sanatori on treballo a les tardas vivim tots comodament, per bé que sense luxes.

No deixis d'esciure'm; aquesta la rebràs probablement a primers de setembre doncs te la envio per vaixell per que suposo que durant l'Agost no seràs a la Habana. Espero doncs la teva contesta pels voltants de l'octubre...

Tots t'envien corals records per tu i la teva dona i jo t'envio una forta abraçada i el meu agraïment

Teu

Mire

*Adreça:
Córdoba 2244-32*